

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ Τηλέγραφος 5 λεπτα α α α! Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπιστεύετο, ἔπειτα ἡγοράσθη καὶ ἐπιστεύθη. Ὅταν τὸ πρῶτον τὸν ἡκούσαμεν διαλαλούμενον, ὅτι πωλεῖται ἀντὶ ἐνὸς ὀβολοῦ, ἐνθυμήθημεν τὸ: Ἀγοράστε κύριοι κατεσκευασμένα μανδήλια! Καὶ ἀμέσως ὑπελογίσσαμεν, ὅτι ἐκ τῶν πέντε λεπτῶν ὁ βουλευτὴς Καλαμπάκας λαμβάνει τρία μόνον, δύο κρατούμενων ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν. Ἐκ τῶν τριῶν δέ, τὰ δύο εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ χάρτου, τῆς δεσμίδος ἐκ πεντακοσίων φύλλων τιμωμένης ἀντὶ δέκα δραχμῶν. Μένει λοιπὸν ἓν λεπτόν. Ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὴν στοιχειοθέτησιν τοῦ Τηλεγράφου εἰς τὸν ἐλάχιστον αὐτῆς ὅρον πενήντα δραχμὰς, διὰ νὰ καλυφθῇ μόνον ἡ δαπάνη αὐτῇ, ἀπαιτεῖται νὰ πωλοῦνται πέντε χιλιάδες Τηλεγράφοι καθ' ἑκάστην. ἄλλὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν τῆς ἐκτυπώσεως σπανίως ἔφθασεν ἑλληνικὴ ἐφημερίς. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι γίνεται ἡ πώλησις αὐτῇ, πόθεν θὰ καλυφθῶσι τὰ λοιπὰ ἐξοδα, ἐνοικίου Γραφείου καὶ Τυπογραφείου, Συντάξεως, μεταφοραστῶν, διανομῶν, ὑπηρεσίας, Διεκπεραιώσεως; Πόθεν δὲ κυρίως θὰ πληρωθῇ ἡ μεγάλη, ἡ ἀχανὴς Σιβιτανίδειος κοιλία; Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν κατὶ γίνεται ἡ ὁ Σιβιτανίδης ἀνεκάλυψε θησαυρὸν ἡ ὁ χάρτης προμηθεύεται ἐκ λαθρεμπορίου ἡ καὶ ἐκ κλοπῆς εἰς τιμὴν πολὺ τῆς πραγματικῆς κατωτέραν ἢ ἡ Πιστωτικὴ τὸν δίδει δωρεάν. Διὰ τινος τῶν περιπτώσεων τούτων ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Εἰσαγγελίας, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Τηλέγραφος εἶναι ἐφημερίς Ἐταιρίας μετοχικῆς, ὑποκειμένης ἐπομένως ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἐπὶ τέλους θέλομεν νὰ φωτισθῶμεν, ἵνα μὴ σκανδαλιζώμεθα.

Τὰ παιδιὰ καθ' ὁδόν:

— Ὁ κατασχλημένος ὁ Τηλέγραφος, πέντε λεπτα α α α!

Παχὺς, λαχταριστὸς, πετῶν, ἀκτινοβόλος ἐκ χαρᾶς ἔπεσε προχθὲς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συμπαθητικωτάτου Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως κ. Γ. Ἀθηνογένους ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου τῶν 60, 000, 000. Πληροφορούμεθα ὅτι ἔτυχε θερμοτάτης ὑποδοχῆς παρὰ τῷ εἰρημένῳ κυρίῳ, τόσον ὥστε δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπ' ἐπάνω του.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Μεταξὺ Διοικητοῦ Τάγματος καὶ ἐπιλοχίου.

— Δός μου, ἐπιλοχία, τὸ φύλλον τροφῆς τοῦ στρατιώτου τούτου.

— Μὰ δὲν ὑπάρχει φύλλον τροφῆς διὰ τοὺς στρατιώτας, ἀλλὰ διὰ τὸν λόχον.

— Δός μου τοῦ λόχου.

— Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἔχει ὁ σιτιστής· εἶναι τῆς δικαιοδοσίας του.

Μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐτέρου ἐπιλοχίου.

— Πρέπει νὰ κάμωμεν Σχολεῖον ὑπαξιωματικῶν διὰ νὰ διδασχθῇτε. Θὰ διδάξω καὶ ἐγώ.

— Τί θὰ διδάξητε, κύριε, διοικητὰ, ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα, ἢ μαθήματα ἐφαρμογῆς;

— Τί τὰ θέλετε τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ; Γαλλικὰ θὰ μάθετε; Θὰ σὰς διδάξω μέρος τῆς θεωρητικῆς ἀριθμητικῆς, τριγωνομετρίαν.

(Ἱστορικόν.)

Γνωστὸν ὅτι λέγομεν—ἔχω τὸν Ὅμηρον, ἢ τὸν Θουκυδίδην χρυσοδεμένον, ἐννοοῦντες τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου, τὴν ἱστορίαν τοῦ Θουκυδίδου κτλ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἡκούσα τινὰ λέγοντα προχθὲς:

— Ὁ κόντε δὲ Κάστρος χάλασε τοῦ χρειάζεται δέσιμο.

Ὁ κ. Κ... ἀπερχόμενος ἐκ τινος γάμου μὲ πολὺ κακὰς ἐκτυπώσεις ἐνεκα τῆς ἀσχημικῆς τῆς νύμφης λέγει εἰς τὸν γαμβρὸν.

— Νὰ ζῆς, γαμβρέ, νὰ χαίρεσαι τὴ νυφίτσα σου.

Καραγκιόζης.

Πῶς γίνονται οἱ δημόσιοι χοροὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

[Σημειώσεις αὐτόπου.]

Τὴν ὄψιν μου, εἰσελθόντος, εἰς τὸ Ἀλκαζάρ, προσέβαλε σμήνος χορευόντων. Ἔστην ἐπὶ τινὰ χρόνον παρὰ τὴν εἴσοδον, μὴ δυνάμενος νὰ προχωρήσω πρὸ τοῦ στροβιλιζομένου ἐκείνου ἀληθοῦς πανδαμονίου. Εἶτα δὲ ἐπωρελούμενος τὰ ἐνώπιόν μου σχηματιζόμενα κενὰ, ἐχώρουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν ἦσαν ἄνευ προσωπίδων, ἐνῶ αἱ γυναῖκες πᾶσαι ἔφερον τοιαύτας καὶ ἦσαν ματημφισμένες. Ὅχι ἐλησμόνησα ἐν μέσῳ τῆς δίνης ἐκείνης, παρετήρησα μετ' ὀλίγον γυναῖκα φέρουσαν μελανὴν προσωπίδα καὶ ὀδηγοῦσαν ἐκ τοῦ βραχίονος νεανίδα χαριεστάτην, οὐχὶ κοινῆς καλλονῆς, μικροτέραν δὲ τῶν 16 ἐτῶν, μὲ ζευγὸς μελανῶν ὀφθαλμῶν τρελλαντικῶν, μὲ κόμην μελανὴν, φύσει ἐλαφρῶς οὐλὴν, πασπαλισμένην διὰ χρυσῆς κόνεως. Τὸ ταλαίπωρον πλᾶσμα ἤγετο ἐκεῖ, μουσμενον τὴν τέχνην διὰ τὴν ὁποίαν προωρίσθη· τὸ ἔφερον μὲ ἀνοικτὸν τὸ πρόσωπον, ὅπως ἡ ἄγρια γεῖνη εἰχερεστέρα. Καὶ ἡ ὀδηγοῦσα μελανοπροσωπιδόφορος, ἦτο ἡ μήτηρ του!

Μετημφισμένοι (οἱ καὶ αἱ) πολλοὶ, ἀλλ' οὐδεμία εὐφυῆς ἐνδυμασία, οὐδεμία παράστασις, πλὴν ἐνὸς ὁμιλοῦντος ἀπάσας τὰς λαλουμένας γλώσσας, εὐφυοῦς, χαριτολόγου καὶ τὸν Ἑβραϊὸν μεταπράτην ὑποκρινόμενον. Κατὰ τὰλλα ἄμιλλα μεταξὺ τῶν γυναικῶν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν προκλητικωτέρων μελῶν τῆς ἀνθρωπολογίας.

Ὡδῶν καὶ ὠθούμενος εὐρέθην τέλος ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὅπουθεν ἠδυνάμην νὰ θεωρῶ κάλλιον. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐξ ὅλων τῶν μεγαλοπόλεων ἔχει τι τὸ ἰδιάζον μὴ ἀπαντῶν ἀλλαχοῦ. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ περιεκλείοντο οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας καὶ τῆς βορείου Ἀφρικῆς. Ἐν τῷ μέσῳ ἐκείνων τῶν κινουμένων σωμάτων καὶ κεφαλῶν διέκρινέ τις τὸν ἀστραχάνειον μέλανα περσικὸν πῖλον, τὴν ἐθνικὴν τοῦ Κροάτου στολὴν, τὸ μέλαν πρόσωπον τοῦ ἀφρικανοῦ. ἤκουε καθαρὰν γαλλικὴν προφορὰν, γερμανοῦς, Ἰταλοῦς, Ἰουδαίους, τούρκους, ὑπὸ δὲ τὰς προσωπίδας τῶν γυναικῶν φωνὰς ἀρμενίων. Καὶ μετὰξὺ ὅλων τούτων ὀλίγα κοράσια τετραετῇ καὶ πενταετῇ, μασκαρευμένα καὶ αὐτὰ, τρέχοντα κατόπιν τῶν μητέρων των, παῖδας ἐγκεκορδυλημένους ἐντὸς περσικῶν σινδόνων καὶ συνοδεύοντας μητέρας, ἀδελφὰς, ἐξαδέλφους, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ὁποίων καθήκον αὐτῶν εἶναι νὰ μανθάνωσι τὰς νέας σχέσεις, τὰς διευθύνσεις καὶ τὰ σχετικὰ τῶν καινουργῶν ἐραστῶν.

Οἱ χοροὶ ἐπῆρχοντο ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου· κατὰ τὰ διαλείμματα ἡ αἴθουσα σχεδὸν ἐκενοῦτο, ὅπως πληρωθῇ πάλιν μὲ τοὺς πρώτους ἤχους τοῦ ἀμέσως ἐπομένου χοροῦ. Μετὰ πᾶν διαλείμμα οἱ χορεύται ἐπανήρχοντο φαιδρότεροι, τολμηρότεροι· αἱ στροφαὶ ἐγίνοντο ταραχωδέστεραι, αἱ συγκρούσεις πυκνότεραι, τὰ πρόσωπα ἐρυθρότερα, ἀλλὰ τὰ βλέμματα μᾶλλον ἐσθεσμένα καὶ τὰ βήματα σφαλλόμενα καὶ ἀσταθέστερα. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν ἀρχῇ, ἂν οὐχὶ σεμνότης, ἀλλὰ φυσικὴ αἰδὼς καὶ συστολὴ σμικρὸν κατὰ σμικρὸν ἐξηφανίζετο, ἀφίνουσα δίοδον εἰς τὸ ἀνειμένον καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν.

Εἰς ἐν τῶν διαλειμμάτων ρεῦμα χορευτῶν πλέον ἢ εὐθύμων μὲ παρέσυραν εἰς κλίμακα φέρουσαν εἰς τὰ ὑπόγεια· κατήλθον, εὐρὼν τὸ διατὶ οἱ μετὰ τὰ διαλείμματα ἀναμενόμενοι ἐν τῇ αἰθούσῃ χορεύται ἐπανήρχοντο ζωρότεροι καὶ ἐρυθροπροσωπότεροι. Πληθὺς δωματίων ἐδέχετο τοὺς κεκοπιακότες χορευτάς. Μὴ ἔχων ἐνδύμα χοροῦ, δὲν ἀπετόλμησα νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς κἀνὲν τῶν δωματίων, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεν περιπατῶν ἐξηκρίβουν τὰ ἐντὸς συμβαίνοντα· ἄλλως τε δὲ καὶ τινες θύραι ἀμελῶς κλειόμεναι παρείχον εὐκολίαν εἰς ἀδιάκριτα βλέμματα μου.

Κραυγαὶ κραυπαλώδεις ἀνδρῶν· φωναὶ γυναικῶν ἀπὸ λαρυγγῶν οὓς ἐγεώργησεν ἡ σίφυλις καὶ τὸ ἱατρικὸν καυτήριον, ἐνίοτε μισοῦ μισοῦ τινα βωβὰ, καὶ ἐνιαχοῦ σιγὴ ἐπὶ τινα λεπτὰ· εἶτα ἐνδύμασι καὶ ἐν ἀταξίᾳ καὶ κόμῃ ἐπιδιορθουμένη κατὰ τὴν ἐξόδον. Πάντα ταῦτα ἀπὸ πειραιὸς πρὸς τέλεσιν πεταχτῶν εἰς τὴν Κύπριδα θυσιῶν, συγχότατα ματαιουμένων ἀπὸ τῶν ἐξωθεν γαρσονικῶν βηματισμῶν καὶ τὸ ἐνίοτε αἰφνίδιον ἀνοιγμα τῶν θυρῶν.

Διάλογοι ἀλλόκοτοι· ἐκφράσεις ποικίλλουσιν κατὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν· βλακώδεις ἀφοσιώσεις εἰς καθάρματα· δειλαὶ φράσεις νεανίδων, νεοσσῶν ἐπὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ βίου.

— Ἀχ! Κατὶνα μου, μὲ τρέλλανες! Εἶσαι ὡμορφοκορίτσι καὶ καλὸ.

— Ἡσύχασε, καὶ μένε! ξέρεις πῶς τρέμω;

— Τρέμεις, καὶ γιὰτί; νὰ μὴ τρέμῃς!

— Ἡ μητέρα ξέρει πῶς εἶμαι ἐδῶ, ἀλλ' ὁ πατέρας...

— Φτάνει ἡ μητέρα! τοῦ πατέρα βάλτου ῥίγανι· σὲ τέτοιαις δουλειαῖς τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ πατέρας; ἡ μάνα

εἶναι τὸ πᾶν. Ἐλα τράβα ἓνα κονιάκ καὶ νὰ ἰδῇς πῶς θὰ σοῦ φύγῃ ἡ τρεμούρα.

— Νᾶξερεις πόσο εἶναι ἄγριος!

— Ἀγριοῦ! ἀγρίεψε καὶ σύ... ἔπειτα δὲ τοῦ λές πῶς ἤσουν αὐτῆς ξαδέρφης σου; Κρίμα τοῦ λένε πῶς ἡ γυναῖκάς εἶναι πονηραῖς; Ἐλα τράβα ἄλλη μιὰ.

Καὶ μετ' ὀλίγον ἐφαίνετο ἡ νέα στηριζομένη μὲ κλονούμενον τὸ βῆμα εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ἐραστοῦ. Ἡ τελευταία ἀπειλὴ τῆς σοβαρῆς μορφῆς τοῦ ἀθλίου πατρὸς ἐξηφανίζετο πρὸ τοῦ βλακώδους ἐκ τοῦ ποτοῦ μειδιήματος.

Εἰς τὸ ἄνω πάτωμα ἄλλη αἴθουσα, ἄλλη μουσικὴ· λίρα, λαγούτα, ντέρια, ἀμανές, χορὸς τζιγκιστρῶν, καὶ περὶ τὰς τραπέζας μουσουλμανόπαιδες κάμνοντες κέφι. Νέοι ἐπὶ φαίνονται γέροντες· λιπόσαρκοι ἐκ τοῦ ποτοῦ, κυρτοὶ ὡς ἐβδόμηκοντούταις.

Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ταραχῆς καὶ τοῦ θορύβου τὸ προανάρχουσα τοῦ τετραγόρου καλεῖ τοὺς δαιμονιῶντας ἐκείνους εἰς τὴν αἴθουσαν· τὰ τετραγώγια σχηματίζονται 10—12 τὸν ἀριθμὸν, καὶ ὁ χορὸς ἀρχεταί. Δὲν εἶναι πλέον ἐκεῖνο εὐθυμία, ἀλλὰ μανία, παρὰφροσύνη, ὀργισμὸς τίς, βακχίδες καὶ Σιληνοὶ πηδῶντες. Μετὰ τοῦτο τὸ grand repos καὶ οἱ ὅμοιοι χύνονται ἐκ νέου εἰς τὰ ὑπόγεια ὡς τὸ ἐστιατόριον. Οἱ φρονιμώτεροι, ἴσως ὅμως οὐχὶ καὶ οἱ σωφρονέστεροι, ἀναχωροῦσιν.

Ἡ αὐγὴ ἤρξατο μετ' ὀλίγον ὑποψώσκουσα, καὶ ἐγὼ ἀνεχώρησα. Τί ἠδύνατο νὰ συμβῇ κατόπιν τῆς ὠριαίας διακοπῆς, καθ' ἣν κόφιναι ὅλοι ὁστράκων καὶ βρέλια οἶνων, μαστίχης καὶ κονιάκ κενοῦνται, εὐκόλως μαντεύει τις.

Ἐν μόνον πρᾶγμα μοὶ ἀφῆκεν οὐχὶ μικρὸν ἐντύπωσιν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ Ἀλκαζάρ ἐδόθησαν τεσσαράκοντα καὶ πλέον χοροὶ, καὶ ὅμως μετὰξὺ τοῦ εὐθυμούντος, τοῦ μεθύοντος, τοῦ ὀργιζόντος ἐκεῖνον πλήθους οὐδεμία ἐγένετο φιλονεικία, οὐδεμία ταραχὴ, οὐδ' ὁ ἐλάχιστος κυγάς. Διατὶ ἀρά γε; Ἀστυνομία δὲν παρίσταται, διότι δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ἀστυνομία καὶ δημοσία δύναμις οἱ ἐντὸς θεωρεῖου καθήμενοι καὶ νυχτερίζοντες τρεῖς δημομαρτικοὶ κλητῆρες. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ ἀρίστη τῶν χορῶν διευθύνσις, ἡ δημοτικότης καὶ καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ διευθύνοντος χοροδιδασκάλου προλαμβάνει πᾶσαν ἀφορμὴν φιλονεικίας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν δὲ ἡ διαρκὴς ἐπιτήρησις καὶ ἐπιμέλεια συντελεῖ οὐκ ὀλίγον πρὸς τοῦτο, ὑποθέτω ὅμως ὅτι πολὺ ἔχει νὰ κάμῃ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ αὐτὸ τὸ πλῆθος τῶν διασκεδάζοντων. Ὁ ἐν Ἀθήναις π. χ. Ῥωμῆος, λαμβάνων, ἐὰν εὐρῇ, ὡς σύντροφον ἐν τῷ χορῷ γυναῖκα, ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ αὐτὴν κτῆμα αὐτοῦ ἀναπαλλοτρίωτον καὶ ἀποκλειστικὸν κατ' ὅλην τὴν διασκεδάσιν. Περιβάλλει αὐτὴν, καὶ ἐὰν ἀκόμη εἶναι κοινωνικὴ ὑποστάθμη, διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ τιμῆς, ἂν δὲ τις ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτὴν ἢ βλέμμα περιεργον ἢ λόγον παγινώδη, ὡς εἰν' ἐπόμενον ἐν τοιαύταις συναισθησεῖν, ἀμέσως ἐξαγριοῦται, καὶ τὸ μὲ πρόσβαλες παίρνει καὶ δίνει μέχρι τῆς ἐκρήξεως κανυὰ οὐτινος τὸ τέλος μαχαίρωμα ἢ τοῦλάχιστον ῥήξις κρανίου διὰ μαγκούρας. Πλὴν τοῦτο δὲν παρατηρεῖται ἐνταῦθα. Ἀναμφιβόλως ὑπάρχει λόγος τῆς διαφορᾶς ταύτης τῶν κατοικούντων τὰς δύο πρωτεύουσας, ἀλλ' ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ θὰ μέρεε μακρὰν τοῦ προκειμένου.

Ἐν δημοσίῳ ἀθηναϊκῷ χορῷ ὁ εἰσερχόμενος ἄνευ γυά-

μας κινδυνεύει νὰ χορεύσῃ, ἐκτὸς ἐὰν τὸν ἐλεήσῃ τις τῶν φίλων ἢ γνωρίμων του· ἐνῷ ἐδῶ αἱ κυραὶ φέρνουν βόλταις ἐν τῇ αἰθούσῃ κατὰ ζεύγη ἀνευ ἀνδρῶν. Ἐκεῖ ἄλλοτε ἐν τοῖς Καφὲ-Σιαντὰν καὶ τοῖς ζυθοπωλείοις, ἐν οἷς ὑπηρετοῦν γυναῖκες, οἱ νέοι σὰς χάσκουν θεοπαιούντες πλάσματα, ἀλλαχού ἀντὶ σφάντζικας ἀγοραζόμενα, ἐνταῦθα ἡ ἀφρονία τοῦ ἐμπορευματοῦ, κατὰ τὸν σποικειωδέστατον νόμον τῆς Πλουτολογίας, καθιστᾷ αὐτὸ ἀνευ τιμῆς καὶ ζητήσεως. Ἀφ' οὗτου μάλιστα ἡ δημαρχία ἀνεγνώρισε τοὺς οἴκους τῆς ἀπωλείας, ἐπιβαλοῦσα αὐτοῖς καὶ φόρον ἐπιτηδεύματος, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι. Μάτην αἱ ἐφημερίδες κατεκραύγασαν κατὰ τῆς κατακλιυσάσης τὸ Πέραν διαφθορᾶς· τὸ κακὸν χωρεῖ ἀνέξανόμενον. Ἐν ἄλλοις τόποις αἱ κατοικίαι τῶν ἱεροδούλων γνωρίζονται διὰ τοῦ πρὸ τῆς θύρας αὐτῶν κρεμασμένου ἐρυθροῦ φανοῦ. Ἐὰν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβαιναν ἡ ἐνταῦθα ἀστυνομία, βεβαίως θὰ προστίμα νὰ διατάξῃ τὸ ἐναντίον. Ὁ ἀνὴρ ταιοῦτους πρὸ τῶν ἐντίμων οἰκιῶν ἄλλως δὲν θὰ ἐπῆρκουν οἱ φανοὶ οὐδὲ Ἑρετικῆς Φωτοχυσίας. Κατὰ τοὺς καταλόγους τοὺς δημαρχικοὺς, ναοὶ ἀφιερωμένοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἀριθμοῦνται μόνον ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταυροδρομίῳ περὶ τοὺς 2500 μετὰ τινων δεκάδων καὶ μονάδων ἔτι· καὶ οὗτοι εἶναι οἱ ἐπίσημοι. Πρόσθε εἰς τούτους τοὺς ἡμιεπισήμους καὶ ἀσήμους, καὶ θὰ ἴδῃς πόση οἰκονομία φανῶν θὰ γείνη πρὸς δόλωσιν τῶν ἐντίμων οἰκιῶν!

Ἑνυάλιος,

Ἦνοῖξεν!! Ἦνοῖξεν!!

πρὸ πέντε ἡμερῶν γελῶν καὶ ἐρυθρόχρουν ὡς μπιρζόλα αἰμοσταγῆς τὸ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ Η ΕΛΛΑΣ

καὶ σὺν αὐτῷ ἤνοιξαν καὶ τόσαι στόμαχοι τοσούτων πελατῶν τοῦ μεγαλοπρεποῦς ξενοδοχείου οἵτινες ἐν μέσῳ γελῶτων καὶ θυμῆδας καὶ τσαχύτης φαντασιώδους πολυτελείας καταβροχθίζουσι τὰ τερψιλαρόγυγρια φαγητά του.

Ἐχουν ὅλα ἐλκυστικὴν δύναμιν ὡς κόραι σφιγῶσαι! Κόμνουν θαύματα διότι σὲ χορταίνουν εὐθὺς, ἐνῷ ἄμα καθίσης νομίζεις ὅτι δὲν θὰ γλυτώσῃς μὲ πέντε μερίδας τοῦλάχιστον!

Ἐχουν τὸ ἰδιαιτέρον προσόν νὰ σοῦ πληρώνουν μὲ τὸ αἰματόχροον νόμισμα τῆς υγείας τὸ ὥχρον τοῦ Γεωργίου.

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ

γίνεται ἔφοδος ἀπὸ τῆς 11 π. μ. καὶ τῆς 6 μ. μ. ὑπὸ τύσων πολιορκητῶν στομάχων.

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ

ἂν γελασθῇς καὶ ὑπάγῃς κατὰ τὴν 1ην τὸ μεσημέρι ἢ τὴν 8ην τὸ βράδυ δὲν θὰ εὕρῃς οὔτε μίαν πατάταν!

Ἡ ὑπηρεσία.

διεξάγεται ὑπὸ γαστριῶν πρώτης μὲ ταχύτητα ἡλεκτρι-

κοῦ σπινθήρος. Πρὶν ξεδιπλώσῃς τὴν πετσέτα σου ἔχεις ἐνώπιόν σου τὸ φαγητόν. Σὲ ὑποχρεώνουν μέχρι... .. μαξισιοῦ.

Ἡ καθαριότης,

ὡς παρθένος ἰδιότροπος, μὲ λευκὴν ἐσθῆτα καὶ λευκοτέρους βραχίονας διατάττει τὰ πάντα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς σύστημα.

Ἡ πρωτοτυπία

φθάνει μέχρι τοῦ διπλώματος τῶν πετσέτων!

Οἱ πολυέλαιοι, τὰ διπλὰ παραπετάσματα, τὰ ἐπιπλά, ἡ ἐπίστρωσις τῶν τραπέζων, ὁ χρωματισμὸς τῶν τοίχων, ὅλα, ὅλα, δεικνύουν πρωτότυπον πνεῦμα καλαίσθησίας (bon goût.) καὶ πρὸς στιγμὴν νομίζεις ὅτι εὐρίσκεισαι εἰς ἐστιατόριον τοῦ Palais Royal.

Ἡ Κεντρικότης

τοῦ ξενοδοχείου, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, θέλει καταστήσει αὐτὸ κέντρον τοῦ καλλιτέρου κόσμου καὶ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων γευμάτων. Καὶ τοῦτο προνοήσας ὁ ἄξιος διευθυντὴς αὐτοῦ, ἐφρόντισε νὰ διασκευάσῃ καὶ ἰδιαιτέρην αἴθουσαν, ἐπίσης μεγαλοπρεπῶς εὐπρεπισμένην, δι' οἰκογενείας καὶ ὁμίλους φίλων.

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ

εἶναι εὐρωπαϊκώτατον, ἀμίμητον, καὶ ὅστις ἐννοεῖ νὰ τρώῃ καλὰ καὶ πληρῶνῃ τίποτε, ἄς εἰσέρχεται εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἀρτισύστατον

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, παρὰ τῇ πλατεῖᾳ Συντάγματος.

καὶ ἐκεῖ Au revoir!

Ρ. Γ. Σήμερον κομίζονται ἐκ Παρισίων οἱ πρὸ μηνὸς περίπου ἐπίτηδες παραγγεληθέντες αἶναι, οἵτινες θὰ στέφωσι μὲ ἰδιαιτέρην χάριν ὅλην τὴν φαιδρότητα!

(Ε,—1).

ΣΥΚΑ

ΧΙΩΤΙΚΑ, γεμάτα μαστίχην, εὐωδέστατα καὶ σκληρὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Χιακὸν Κατάστημα τοῦ κ. Καμπούρη, ὁδὸς Βουλῆς κατὰ τὴν βρῦσιν τοῦ Λέκα.

ΜΠΙΡΑ

τοῦ ΜΟΝΑΧΟΥ εἰς μπουτίλιες, μόνον πρὸς 1,90 ἐκάστη καὶ τῆς ΒΙΕΝΝΗΣ (Ντρέρ) μόνον πρὸς 1,80 πωλεῖται ἐν τῷ ὑποκαταστήματι Οἶνων Εὐδοίας, ὁδὸς Πατησίων, Χαριεῖα.

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»